ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 19 KATOWICE, DNIA 29 MAJA 1947

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

205.
DEKRET
z dnia 3 lutego 1947 r.

o opłacie skarbowej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107, z dnia 22 marca 1947 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Przedmiot opłaty.

Art. 1. Opłacie skarbowej podlegają podania i pisma wymienione w „Tabeli opłat skarbowych", stanowiącej załącznik do niniejszego dekretu.

Zwolnienia.

Art. 2. 1. Wolne są od opłaty skarbowej podania i pisma, wymienione jako wolne od opłaty w części II „Tabeli opłat skarbowych".

2. Minister Skarbu może w drodze rozporządzenia zwalniać od opłaty skarbowej całkowicie lub częściowo podania i pisma, określone w art. 1, na całym obszarze Państwa lub w poszczególnych jego częściach w granicach słuszności gospodarczej.

Obowiązek uiszczenia.

Art. 3. Obowiązek uiszczenia opłaty ciąży solidarnie na osobach fizycznych, prawnych, spadkach nieobjętych oraz na spółkach jawnych, komandytowych i spółkach nie będących spółkami handlowymi, które podanie lub pismo podlegające opłacie podpisały bądź są uprawnione do dochodzenia praw majątkowych, których podanie lub pismo dotyczy, albo w których interesie mają być lub zostały dokonane czynności urzędowe.

Art. 4. 1. Do obliczenia i pobrania od podatnika opłaty skarbowej oraz do wpłacenia jej na rachunek właściwej władzy podatkowej obowiązani są:

1) notariusz — od sporządzonych przed nim aktów oraz od pism, przedstawionych mu celem dokonania czynności urzędowej;
2) sędzia obywatelski — od pism stwierdzających czynność prawną, wciągniętych do księgi umów;
3) przewoźnik — od listów przewozowych i innych dokumentów stwierdzających, że otrzymał rzecz do przewozu (dowód ładunkowy, recepis, kwit bagażowy itp.);
4) przedsiębiorca okrętowy lub żeglugi powietrznej (jego pełnomocnik i komisant) — od wydawanych

biletów lub kwitów zadatkowych, uprawniających do jazdy statkiem morskim lub powietrznym;
5) przechowawca — od dowodów składowych i świadectw depozytowych.

2. Płatnicy zaświadczają na oryginałach bądź na odpisach pism wydanych stronom sposób obliczenia opłaty, a mianowicie: rodzaj i przedmiot opłaty, sumę uiszczonej opłaty bądź powód nie pobrania opłaty oraz pozycję rejestru opłat. Takie same zaświadczenia płatnicy umieszczają w rejestrach oraz na pismach pozostających w aktach, a sędzia obywatelski — w treści wpisu do księgi umów i w rejestrze.

3. Przepisy co do sposobu pobierania opłaty, zaświadczania i prowadzenia rejestru opłat skarbowych, wyda w drodze rozporządzenia Minister Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

4. Płatnicy oraz urząd stanu cywilnego obowiązani są uzależnić dokonanie swej czynności od uprzedniego uiszczenia opłaty skarbowej.

5. Pobraną opłatę w gotówce płatnicy obowiązani są wpłacać w terminach, określonych w art. 18 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106).

Powstanie obowiązku uiszczenia opłaty.

Art. 5. 1. Obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej powstaje:
1) w stosunku do podań i pism stwierdzających czynności urzędowe — z chwilą wniesienia podania, podpisania protokołu lub pisma, stwierdzającego czynność urzędową, albo wydania dokumentu;
2) w stosunku do pism stwierdzających czynności prywatno-prawne — z chwilą sporządzenia pisma.

2. Pismo stwierdzające czynność prywatno-prawną uważa się za sporządzone, jeżeli:
1) zostało podpisane przez obie strony lub choćby przez jedną, a wręczone drugiej stronie lub osobie trzeciej, bądź przedstawione sądowi celem dokonania wpisu w księdze wieczystej, bądź sporządzone sądownie lub notarialnie, bądź notarialnie uwierzytelnione;
2) protokół stwierdzający czynność prawną został podpisany choćby przez jednego podatnika;
3) pismo zawierające przyjęcie oświadczenia zostało doręczone podatnikowi składającemu oświadczenie;
4) pismo stwierdzające czynność prawną, sporządzone wobec świadków, podpisali tylko świadkowie lub jeden z nich.

3. Opłatę skarbową od weksla należy uiścić przed umieszczeniem pierwszego podpisu; o ile chodzi o weksel trasowany płatny na własne zlecenie wystawcy lub na jego rzecz — przed przyjęciem weksla lub umieszczeniem pierwszego indosu, a od weksla wystawionego za granicą także przed przyjęciem zapłaty, wręczeniem innej osobie lub przed wytoczeniem skargi o pretensje z wekslu; przepis ten stosuje się również do przekazów i czeków. Najniższa opłata skarbowa od weksla in blanco wynosi 40 zł. Dopłata do weksla in blanco, jeżeli opłata 40 zł nie jest wystarczająca, nastąpić powinna przed wpisaniem sumy wekslowej.

4. Jeżeli czynność prawna stwierdzona pismem, od którego uiszczono opłatę, była od początku nieważną lub na skutek zdarzenia późniejszego ma być uważana za nieważną od początku, jak również gdy stało się pewnym, że nie ziści się warunek zawieszający, od którego uzależniono czynność prawną — uważa się opłatę skarbową za nienależnie pobraną.

Sposób uiszczenia.

Art. 6. 1. Opłatę skarbową uiszcza się:
1) od dokumentów wydawanych przez urząd stanu cywilnego, od pełnomocnictw, od podań i świadectw — wyłącznie przez użycie znaczków skarbowych z wyjątkiem przypadków przewidzianych w pkt 3;
2) od weksla — przez napisanie go na urzędowym blankiecie wekslowym; jeżeli nie użyto urzędowego blankietu lub gdy chodzi o uzupełnienie urzędowego blankietu niedostatecznej wartości — opłatę skarbową należy uiścić z nastaniem okoliczności przewidzianych w art 5 ust. 3 znaczkami lub gotówką na podstawie wymiaru, dokonanego przez właściwą władzę podatkową;
3) w przypadku obliczania i pobierania opłaty przez osoby wymienione w art. 4 ust. 1 — wyłącznie gotówką;
4) w innych przypadkach — przez użycie znaczków lub gotówką w terminie dwóch tygodni od dnia powstania obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, a jeżeli chodzi o pisma sporządzone za granicą — w terminie dwóch tygodni od dnia wprowadzenia ich do Polski lub otrzymania w Polsce przez osoby, na których ciąży obowiązek uiszczenia opłaty.

2. W razie uiszczenia gotówką podatnik powinien albo uiścić do kasy urzędu skarbowego sumę, którą sam obliczył, i dołączyć pokwitowanie do pisma, podlegającego opłacie, albo przedstawić pismo władzy podatkowej, a ta określi sumę opłaty i wyda polecenie przyjęcia jej przez kasę tej władzy.

3. Władza podatkowa może poszczególnym osobom zezwolić na uiszczanie opłat skarbowych gotówką; rozporządzenia Ministra Skarbu określi, czy i w jakiej formie ma być w tym celu prowadzony rejestr opłat skarbowych, w jakich terminach ma następować wpisanie opłat do rejestru i wnoszenie ich do kasy urzędu skarbowego, oraz ustali formę zaświadczeń na pismach, od których opłata skarbowa została uiszczona w sposób przewidziany w niniejszym ustępie.

Art. 7. W przypadku uiszczenia opłaty znaczkami skarbowymi skasowania znaczków dokonuje:
1) na dokumentach wydawanych przez urząd stanu cywilnego — urzędnik stanu cywilnego przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej, na podaniach zaś i świadectwach — urząd państwowy w sposób, który określi rozporządzenie Ministra Skarbu (kasowanie urzędowe); w razie nieuiszczenia opłaty skarbowej, urząd państwowy oraz urząd stanu cywilnego zastosuje przepis art. 165 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174);
2) na pełnomocnictwie i innym piśmie — poza przypadkami określonymi w art. 6 ust. 1 pkt 3 — podatnik bądź sam przez przepisanie znaczków początkowymi lub końcowymi wyrazami pisma lub stwierdzającymi zawarcie umowy podpisami stron, a na pełnomocnictwie także przez przepisanie znaczków datą skasowania oraz nazwiskiem lub firmą mocodawcy lub pełnomocnika (kasowanie prywatne), bądź przedstawia pismo władzy podatkowej celem urzędowego skasowania znaczków.

Art. 8. Minister Skarbu określi w drodze rozporządzenia rodzaje znaczków skarbowych i urzędowych blankietów wekslowych, sposób ich wyrobu, sprzedaży oraz wysokość wynagrodzenia za sprzedaż, warunki wymiany, sposób urzędowego kasowania oraz najwyższą kwotę opłaty skarbowej, która może być wpłacona przez użycie znaczków skarbowych; i może też zezwolić notariuszom, bankom państwowym i innym instytucjom i urzędom państwowym na kasowanie znaczków skarbowych na wekslach.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 9. Opłaty administracyjne, pobierane w myśl art 10 pkt 1 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) przez władze związków samorządu terytorialnego za czynności i poświadczenia urzędowe organów samorządowych w wykonywaniu poruczonego zakresu działania, powinny być pobierane w wysokości określonej w niniejszym dekrecie. Przepisy lokalne, sprzeczne z niniejszym przepisem, uchyla się.

Art. 10. W dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) wprowadza się następujące zmiany:
1) w ust. 1 art. 2 wyrazy „opłat stemplowych" zastępuje się wyrazami „opłaty skarbowej";
2) ust. 7 art. 12 — skreśla się;

Art. 11. W art. 11 pkt 7 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 99):

1) wyrazy „podatek od spadków i darowizn" zastępuje się wyrazami „podatek od nabycia praw majątkowych w części dotyczącej nieodpłatnego nabycia";
2) po wyrazach „kosztami egzekucyjnymi" dodaje się wyrazy „z wyjątkiem opłaty skarbowej".

Art. 12. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 13. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem pierwszym drugiego miesiąca po ogłoszeniu.

2. Jednocześnie tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach nim unormowanych, a w szczególności:

1) art. 82—87, 92—95, 111—113, 117, 122—130, 140—151, 154—160, 161 ust. 1—4 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) wraz z późniejszymi zmianami;
2) przepisy szczególne w częściach dotyczących zwolnień podmiotowych i przedmiotowych od opłat stemplowych z wyjątkiem zwolnień, wynikających z umów międzypaństwowych.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski, Marszałek Polski
w/z Minister Adm. Publ.: Aleksander Zaruk-Michalski
Minister Bezp. Publ.: Stanisław Radkiewicz
w/z Minister Spraw Zagr.: Zygmunt Modzelewski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
w/z Minister Sprawiedliwości: Leon Chajn
Minister Oświaty: Czesław Wycech
Minister Kultury i Sztuki: Władysław Kowalski
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Bolesław Podedworny
Minister Leśnictwa: Stanisław Tkaczow
w/z Minister Przemysłu: Eugieniusz Szyr
Minister Aprowizacji i Handlu: Jerzy Sztachelski
w/z Minister Żeglugi i Handlu Zagr.: Ludwig Grosfeld
Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski
w/z Minister Komunikacji: Wincenty Jaśtrzębski
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Adam Kuryłowicz
w/z Minister Zdrowia: Tadeusz Michejda
Minister Poczt i Telegrafów: Józef Putek
Minister Informacji i Propagandy: Feliks Widy-Wirski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka

Załącznik do art. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (poz. 107).

TABELA OPŁAT SKARBOWYCH.

Część I.

Pozycja	Przedmiot opłaty	Stawka opłaty zł	%
1.	**Podania i załączniki wnoszone do władz i urzędów państwowych.**		
a.	Podania w każdym przypadku bez względu na ilość arkuszy	50	—
b.	„ w sprawie danin publicznych	30	—
c.	„ o zezwolenie na założenie i prowadzenie przedsiębiorstwa	500	—
d.	„ na urządzenie lub zmianę instalacji w zakładzie przedsiębiorstwa, jeżeli załatwienie podania wymaga w myśl obowiązujących przepisów oględzin na miejscu	1000	—
e.	„ o nadanie uprawnień górniczych	200	—
f.	Załącznik do podania bez względu na to, czy jest nim oryginał, czy od niego uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę	5	—
2.	**Świadectwa (wypisy, wyciągi zezwolenia).**		
a.	Pokwitowanie z przyjęcia podania	5	—
b.	Świadectwa wydawane przez urzędy państwowe w każdym przypadku	50	—
c.	Wtóropisy (duplikaty) dokumentów publicznych, sporządzone przez urzędy państwowe, odpisy i wyciągi sporządzone i poświadczone co do zgodności z oryginałem przez te urzędy, sądy lub przez notariuszów oraz wypisy aktów notarialnych — do każdej pełnej lub zaczętej stronicy	20	—
d.	Wypisy (wyciągi i odpisy zupełne, wyciągi i odpisy skrócone), wydawane z akt stanu cywilnego — od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zawarcia małżeństwa lub zejścia	10	—
e.	Poświadczenia przez władze i urzędy państwowe oraz przez sądy i notariuszów zgodności z pierwopisem, wtóropisów, odpisów i wyciągów, sporządzonych nieurzędownie (przez same strony) od każdej pełnej lub zaczętej stronicy	10	—
f.	Nadanie obywatelstwa polskiego	1000	—
g.	Zezwolenie na zmianę nazwiska i imienia lub nazwiska albo imion:		
	1) w przypadkach określonych w art. 3 ust. 2—5 dekretu z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustaleniu imion i nazwisk (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 310)	500	—
	2) w innych przypadkach	5000	—
h.	Zezwolenie na nabycie nieruchomości przez cudzoziemca od minimalnej sumy nabycia (art. 3 ustawy z dnia 24 marca 1929 r. Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 24, poz. 202)	— nie więcej jednak niż 10.000 zł	—
i.	Zatwierdzenie statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej albo zmian w statucie, jak również zezwolenie spółce zagranicznej na działalność w Polsce lub na powiększenie kapitału	5000	—
j.	Zezwolenie na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa wymagającego koncesji:		
	1. apteki, składu aptecznego lub hurtowni aptecznej	25000	—
	2. instytucji bankowych, kredytowych lub ubezpieczeniowych albo ich oddziałów	15000	—
	3. nowych przedsiębiorstw w gałęziach przemysłu i komunikacji objętych przepisem art. 3 ust. 1 lit. A i C ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17)	50000	—
	4. przedsiębiorstw handlu zbożem lub produktami przemiału (zezwolenie „A" — § 2 lit. a) rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 11 listopada 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 375)	30000	—

Pozycja	Przedmiot opłaty	Stawka opłaty zł	%
	5. przedsiębiorstw handlu zbożem lub produktami przemiału (zezwolenie „B" — § 2 lit. b) powyższego rozporządzenia	15000	—
	6. młyna handlowego (zezwolenie „C"—§ 9 ust. 1 lit. c) powołanego powyżej rozporządzenia) . . .	10000	—
	7. przedsiębiorstw określonych w dekrecie z dnia 19 września 1946 r. o obrocie skórami (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 281)	20000	—
	8. przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (dekret z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322):		
	a) w miastach liczących ponad 75.000 mieszkańców:		
	1) zatrudniających 3 osoby łącznie z właścicielem i członkami rodziny . . .	15000	—
	2) zatrudniających więcej osób	50000	—
	b) w innych miejscowościach:		
	1) zatrudniających 3 osoby łącznie z właścicielem i członkami rodziny . . .	2500	—
	2) zatrudniających więcej osób	5000	—
	9. innych przedsiębiorstw	1500	—
k.	Potwierdzenie zgłoszenia na prowadzenie przedsiębiorstwa nie wymagającego koncesji	1000	—
l.	Zezwolenie na przedłużenie godzin wstępu do lokalu publicznego (restauracji itp.):		
	1) od godz. 22 do 24 na okres 3 miesięcy	3000	—
	2) po godz. 24 na okres 3 miesięcy	5000	—
m.	Akt nadania górniczego	5000	—
n.	Karta łowiecka wydana na czas dłuższy niż 14 dni	100	—
o.	Zezwolenie na urządzenie wystawy i targów gospodarczych	100	—
3.	**Weksel czek., zlecenie wypłaty (asygnacja):**		
a.	przy sumie nie przekraczającej 500 zł	5	—
b.	przy sumie przekraczającej 500 zł dodatkowo . . . . za każde choćby rozpoczęte 500 zł	2	—
4.	**Przekaz** tj. pismo, w którym wystawca zleca komuś, aby odbiorcy pisma wypłacił sumę pieniężną:		
a.	jeżeli jest przenośny za pomocą indosu, płatny okazicielowi lub został pisemnie przyjęty przez osobę, której przekaz wykonać zlecono, a osoba ta nie wykonuje czynności bankowych:		
	1) przy sumie nie przekraczającej 500 zł	5	—
	2) przy sumie przekraczającej 500 zł dodatkowo . . . . za każde choćby rozpoczęte 500 zł	2	—
b)	w innych przypadkach o ile kwota przekazana przekracza 2.000 zł .	25	—
5.	Protesty weksli, czeków i innych dokumentów sporządzone przez notariusza:		
a.	przy sumie zaprotestowanej nie przekraczającej 500 zł	10	—
b.	przy sumie zaprotestowanej nie przekraczającej 1.000 zł	15	—
c.	przy sumie zaprotestowanej nie przekraczającej 5.000 zł	30	—
d.	przy sumie zaprotestowanej nie przekraczającej 10.000 zł	100	—
	Przy sumie przekraczającej 10.000 zł dolicza się do opłaty należnej za pierwsze 10.000 zł za każdy choćby rozpoczęty dalszy tysiąc złotych po	15	—
6.	**Pełnomocnictwo:**		
a.	upoważniające wyłącznie do zastępstwa przed sądem lub innym urzędem publicznym lub do odebrania sumy pieniężnej przekraczającej 2.000 zł	25	—
b.	inne pełnomocnictwo.	50	—
7.	**Poręka:**		
a.	zasadniczo bez względu na ilość poręczycieli	50	—
b.	udzielana za zobowiązanie nie podlegające podatkowi od nabycia praw majątkowych lub zwolnione ustawowo do tego podatku	10	—
8.	**Hipoteka:**		
a.	na zabezpieczenie wierzytelności istniejących, nie podlegających podatkowi od nabycia praw majątkowych	—	0,5
b.	na zabezpieczenie wierzytelności przyszłych	—	0,1
c.	wszelkiego innego rodzaju	200	—
9.	**Przechowanie:**		
	przyjęcie na przechowanie rzeczy ruchomych przez osobę trudniącą się zawodowo przechowywaniem rzeczy cudzych — bez względu na wartość rzeczy	200	—
10.	**Przewóz:**		
a.	list przewozowy lub inny tego rodzaju dokument, sporządzony przez wysyłającego, a wręczony przewoźnikowi (przedsiębiorcy przewozowemu) podlega opłacie:		
	1) przy przesyłkach kolejowych, należących do kategorii przesyłek drobnych oraz przy przesyłkach niekolejowych od każdego arkusza po	10	—
	2) przy przesyłkach kolejowych nie należących do przesyłek drobnych od każdego arkusza po . .	50	—
b)	bilet lub inny dokument, uprawniający do jazdy statkiem morskim lub powietrznym, wystawiony przez przedsiębiorcę okrętowego lub żeglugi powietrznej, mającego w Polsce siedzibę lub działającego przez swe przedstawicielstwo (pełnomocnika lub komisanta), a wręczony bądź w Polsce, bądź za granicą osobie w Polsce zamieszkałej, od sumy wynagrodzenia za przewóz statkiem i za inne jeszcze ewentualne świadczenia, do których przedsiębiorca się zobowiązał (żywienie itp.)	—	1
11.	Umowy majątkowe małżeńskie . . .	5000	—

Część II.

Przepisy dodatkowe.

Do poz. 1.

1. Podanie wniesione przez jedną osobę choćby dotyczyło dwu lub więcej spraw (przedmiotów), podlega jednokrotnej opłacie według stawki najwyższej; jeżeli z tych spraw władza uczyni przedmiotem załatwienia jedną, opłata należy się według stawki przypadającej od tej sprawy.
2. Podanie ponowne, przy którym jedynie zostają złożone załączniki, potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlega opłacie, od załączników opłaca się jednak po 5 zł od sztuki.
3. Podania w sprawach, wymienionych w art. 38 ust. 2 i w art. 41 prawa o aktach stanu cywilnego oraz w §§ 113 i 114 rozporządzenia Ministrów: Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304) wnoszone do władz nadzorczych nad urzędami stanu cywilnego — podlegają opłacie według poz. 1 lit. a).
4. Protokół zastępujący podanie podlega opłacie takiej samej jak podanie. Każdy zaś dalszy egzemplarz lub odpis podania, złożony wraz z podaniem, podlega opłacie jak załącznik.

Nie podlegają opłacie:

5. Podania, zawierające wnioski w sprawach publicznych albo wiadomości udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy, wnioski o wydanie świadectw, których posiadanie jest przez obowiązujące przepisy nakazane ze względów publicznych, w sprawach wyborów do sejmu, do ciał reprezentacyjnych samorządu terytorialnego, samorządu gospodarczego oraz komisji podatkowych, podania o wydanie świadectw upoważniających do przekroczenia granicy przewidzianych w umowach międzypaństwowych o ułatwieniach w małym ruchu granicznym;
6. podania dotyczące nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej, zdrowia, ubezpieczeń społecznych, opieki społecznej, odznaczeń za zasługi publiczne, służby wojskowej i świadczeń wojennych, stosunku służbowego osób, które pozostają lub pozostawały w służbie państwowej, związku samorządu terytorialnego i innych związków przymusowych, wnoszone tak przez te osoby, jak i członków ich rodzin;
7. podania wnoszone przez osoby, których stan niezamożności jest niewątpliwie znany władzy, mającej załatwiać podania jeżeli uiszczenie opłaty nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego;
8. podania w sprawach ustawowo przewidzianych zwolnień w zakresie danin publicznych oraz zwrotu nienależnie pobranej daniny publicznej;
9. podania o zapomogi lub ulgi dla osób dotkniętych klęską żywiołową, o pomoc państwową dla osadników, repatriantów, reemigrantów, zdemobilizowanych żołnierzy, w sprawach pomocy państwowej na odbudowę oraz rozbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych, na cele melioracji rolnej, o nadanie ziemi w wykonaniu reformy rolnej oraz osadnictwa, dotyczące uregulowania struktury gospodarstw rolnych (scalenia gruntów, podziału spólnot, likwidacji lub ścisłego określenia serwitutów, zamiany gruntów), o nadanie ziemi żołnierzom Wojska Polskiego, inwalidom wojennym, repatriantom.

Do poz. 2 lit. b.

10. Takiej samej opłacie podlegają świadectwa (zezwolenia, upoważnienia itp.) wydawane przez władze nadzorcze nad urzędami stanu cywilnego, a nie wymienione w § 113 rozporządzenia Ministrów: Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 204) i nie leżące w interesie publicznym.

Do poz. 2 lit. f — g.

11. Władze nadające obywatelstwo lub zezwalające na zmianę imion i nazwisk mogą zwolnić petenta od opłaty skarbowej całkowicie lub częściowo ze względu na jego stan majątkowy lub ze względów natury publicznej.

Do poz. 2 lit. h.

12. Dla ustalenia stawki procentowej i obliczenia opłaty zaokrągla się podstawę opodatkowania do pełnych dziesiątek złotych w dół, opłatę zaś do pełnych złotych w dół.

Do poz. 1 i 2.

13. Wolne są od opłaty (zwolnienia podmiotowe):
    a) Skarb Państwa, związki samorządu terytorialnego — z wyłączeniem przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, niezależnie od tego, czy posiadają odrębną osobowość prawną, oraz osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem obracany jest w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe, wyznaniowe, opieki społecznej i dobroczynne;
    b) państwa obce z zastrzeżeniem wzajemności.
14. Nie podlegają opłacie następujące podania i świadectwa:
    a) podania wnoszone do urzędów państwowych, sądów powszechnych, szczególnych, administracyjnych oraz wydawane przez te władze świadectwa o ile z mocy odrębnych przepisów prawnych podlegają opłatom na rzecz Skarbu Państwa (opłaty specjalne) lub są na mocy tych przepisów od tych opłat zwolnione;
    b) podania wnoszone do organów władz samorządu terytorialnego lub wydawane przez te organa świadectwa, nawet w przypadkach poruczonego zakresu działania, o ile z mocy odrębnych przepisów prawnych podlegają opłatom samorządowym lub w myśl tych przepisów są od tych opłat zwolnione — z wyjątkiem sporządzonych przez urzędy stanu cywilnego wyciągów aktów stanu cywilnego;
    c) podania i świadectwa wydawane w toku postępowania sądowo — karnego, karno — administracyjnego, karno — skarbowego lub dyscyplinarnego;
    d) świadectwa szkolne, dowody tożsamości (osobiste), karty łowieckie wydawane funkcjonariuszom zarządów lasów państwowych lub straży łowieckiej prywatnej, zatwierdzonej i zaprzysiężonej przez władzę państwową;
    e) świadectwa, wydawane na skutek podań, wymienionych w przepisach dodatkowych do poz. 1 pod Nr 5—9.

Do poz. 3.

15. Przepis ten dotyczy również pisma, zawierającego prócz nazwy „weksel" choćby podpis wystawcy lub akceptanta albo indos.
16. Takiej samej opłacie podlega każdy wtóropis wekslu, każdy odpis wekslu zaopatrzony bądź w indos, bądź w poręke wekslową.
17. Czek podlega opłacie skarbowej, jeżeli w czeku na rzecz określonej osoby lub na jej zlecenie wystawca czeku jest zarazem trasatem.
18. Zlecenie wypłaty (asygnacja) podlega opłacie w tych przypadkach, jeżeli wypłata ma być wykonana przez samego wystawcę lub inny oddział przedsiębiorstwa wystawcy, a odbiorca otrzymał zlecenie niedatowane, albo data zlecenia jest późniejsza, niż dzień doręczenia odbiorcy lub jeżeli zlecenie ma być wykonane nie za okazaniem, lecz w oznaczonym terminie.

Do poz. 4.

19. Wolny jest od opłaty przekaz wymieniony pod a) i b), gdy przekazującym jest Narodowy Bank Polski, nadto przekaz wymieniony pod b), gdy przekazującym jest osoba, wymieniona w przepisach dodatkowych do poz. 1 i 2 pod Nr 13 lit. a), oraz jeżeli suma przekazana nie przewyższa 2.000 zł.

Do poz. 5.

20. Opłatę oblicza się od każdego zaprotestowanego dokumentu, choćby protest dwóch lub więcej dokumentów objęty został jednym aktem.

21. Jeżeli osoba, przeciwko której protest ma być skierowany, uczyni zadość wezwaniu przed sporządzeniem protestu, to od protokołu, który stwierdzi ten stan rzeczy, należy pobrać połowę opłaty skarbowej, jaka by przypadała za sporządzenie protestu.

Do poz. 6.

22. Narówni z pełnomocnictwem traktuje się protokół zastępujący pełnomocnictwo.

23. Pełnomocnictwo udzielane w jednym piśmie, dotyczącym jednej sprawy przez dwie lub więcej osób, bądź dwu lub więcej pełnomocnikom uważa się za jedno pełnomocnictwo.

24. Każdy egzemplarz pełnomocnictwa oraz każdy odpis pełnomocnictwa, zaświadczony bądź urzędownie, bądź przez pracodawcę lub pełnomocnika, podlega opłacie jak oryginał.

25. Wolne są od opłaty pełnomocnictwa:
   a) do działań w sprawach ubezpieczeń społecznych oraz w postępowaniu sądowo-karnym, karno - administracyjnym, karnym skarbowym lub dyscyplinarnym;
   b) udzielone dalszemu pełnomocnikowi (substytucja);
   c) wystawione przez osoby wymienione w przepisach dodatkowych do poz. 1 i 2 pod Nr 13 lit. a);
   d) upoważniające do zastępstwa przed komisjami polubownymi i rozjemczymi dla załatwienia zatargów zbiorowych i indywidualnych pomiędzy pracodawcami a pracownikami, tudzież przed sądami w sprawach o uzyskanie klauzuli wykonalności do orzeczeń komisyj lub do układów pojednawczych przed nimi zawieranych, jak również w postępowaniu egzekucyjnym, prowadzonym na zasadzie takich orzeczeń lub układów pojednawczych;
   e) udzielone pracowniczemu związkowi zawodowemu lub jego funkcjonariuszom (dekret z dnia 8 lutego 1919 r. Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 209) albo przez ten związek, a upoważniające do zastępowania członków związku;
   f) odpisy pełnomocnictw składane sądowi a przeznaczone dla uczestniczących w sprawie osób;
   g) upoważniające do podjęcia sumy nie przekraczającej 2.000 zł lub do odbioru sum wypłaconych z tytułu stosunku pracy albo wkładki w P. K. O. bez względu na kwotę oraz pełnomocnictwa pocztowe i pełnomocnictwa w obrocie żyrowym i czekowym między instytucjami kredytowymi (wzory podpisów).

Do poz. 7.

26. Wolna jest od opłaty poręka wekslowa i poręka na czeku.

Do poz. 8. lit. a i b.

27. Przepis dodatkowy do poz. 2 lit. h Nr 12 stosuje się odpowiednio.

Do poz. 9.

28. Wolne są od opłaty pisma, stwierdzające przyjęcie na przechowanie rzeczy ruchomych, wydawane przez Narodowy Bank Polski oraz kolejowe przechowalnie bagażowe.

Do poz. 10 lit. a.

29. W razie nie wystawienia dokumentu przez wysyłającego takiej samej opłacie podlega pismo, którym przewoźnik stwierdza, że otrzymał rzecz do przewozu (dowód ładunkowy, recepis, kwit bagażowy itp.).

30. List przewozowy kolejowy, za którym nadano dwa lub więcej przedmiotów, podlega opłacie jednokrotnej.

31. Wolne są od opłaty dokumenty przewozowe, o ile chodzi o przesyłki pocztowe lub abonamentowe przesyłki mleka.

Do poz. 10 lit. b.

32. Nie podlegają opłacie bilety, uprawniające do jazdy statkami żeglugi przybrzeżnej i powietrznej krajowej.

33. Przepis dodatkowy do poz. 2 lit. h Nr 12 stosuje się odpowiednio.

206.

DEKRET

z dnia 2 kwietnia 1947 r.

o zmianie dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 138 z dnia 16 kwietnia 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Z wpływów z podatku gruntowego w gminach wiejskich przypada:

1) Państwu	25%
2) powiatowemu związkowi samorządowemu	25%
3) wojewódzkiemu związkowi samorządowemu	3%
4) Komunalnemu Funduszowi Pożyczkowo-Zapomogowemu	20%
5) Związkowi Samopomocy Chłopskiej	2%
6) gminie	25%

2. Wymienione w ust. 1 części wpływów przypadające na rzecz Państwa, Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego i Związku Samopomocy Chłopskiej zarządy gmin wiejskich obowiązane są przekazywać kasie właściwego urzędu skarbowego za każdy miesiąc w terminie do dnia 10 następnego miesiąca.

3. Nieprzekazane w terminie wskazanym w ust. 2 części wpływów uważa się za zaległości zarządów gmin wiejskich podlegające ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej.

4. Upoważnia się Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych do zmiany w drodze rozporządzenia wysokości udziałów we wpływach z podatku gruntowego, określonych w ust. 1.";

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Z wpływów z podatku gruntowego w gminach miejskich przypada:

1) miastu	97%
2) Związkowi Samopomocy Chłopskiej	3%

2. Przepisy art. 5 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.";

3) art. 29 skreśla się.

Art. 2. Upoważnia się Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) z uwzględnieniem zmian dokonanych niniejszym dekretem i z zastosowaniem nowej numeracji artykułów.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r., przy czym przepis art. 1 pkt 1), dotyczący podziału wpływów z podatku gruntowego w gminach wiejskich, stosuje się do wpływów uzyskanych od dnia 1 stycznia 1947 r. niezależnie od okresu, za jaki przypadają.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
w/z Minister Administracji Publicznej: Aleksander Żaruk-Michalski
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Józef Dubiel
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Stanisław Tkaczow

207.
DEKRET
z dnia 11 kwietnia 1947 r.
w sprawie praktyki pielęgniarskiej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 141 z dnia 16 kwietnia 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Osobom, które do końca roku 1949 złożą egzamin przed Państwową Komisją Egzaminacyjną powołaną przez Ministra Zdrowia, nadaje się stałe prawo wykonywania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o pielęgniarstwie (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 199) praktyki pielęgniarskiej oraz prawa używania tytułu pielęgniarki.

Art. 2. Do egzaminu przed Państwową Komisją Egzaminacyjną zostaną dopuszczone osoby, które

a) posiadają obywatelstwo polskie,
b) ukończyły szkołę powszechną lub mają wykształcenie równorzędne,
c) ukończyły lat 20, a nie przekroczyły 50 roku życia;
d) posiadają nieskazitelną przeszłość;
e) posiadają odpowiednie uzdolnienie fizyczne;
f) posiadają 5 lat praktyki pielęgniarskiej w zakładach leczniczych lub zapobiegawczych albo ukończyły za granicą szkołę pielęgniarstwa obejmującą jednoroczne nauczanie oraz odbyły 2-letnią praktykę pielęgniarską;
g) zostaną przyjęte na 2-miesięczny kurs przeszkoleniowy na podstawie opinii komisji kwalifikacyjnej powołanej przez władzę administracji ogólnej II instancji przy urzędach wojewódzkich (Zarządach Miejskich m. st. Warszawy i m. Łodzi) po sprawdzeniu ogólnych kwalifikacji kandydata i ukończą ten kurs.

Art. 3. Skład Państwowej Komisji Egzaminacyjnej i komisji kwalifikacyjnych przy urzędach wojewódzkich (Zarządach Miejskich m. st. Warszawy i m. Łodzi) ich uprawnienia i tryb postępowania, program i terminy egzaminów oraz program kursu przeszkoleniowego ustali Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej lub Ministrem Ziem Odzyskanych.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Zdrowia: Tadeusz Michejda
Minister Administracji Publicznej: Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka

208.
ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW
z dnia 30 stycznia 1947 r.
w sprawie obrotu i gospodarowania ubocznymi produktami poubojowymi.

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 27, poz. 108, z dnia 22 marca 1947 r.)

Na podstawie art. 1 pkt 3 i art. 2 pkt 1 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 105) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ubocznymi produktami poubojowymi w rozumieniu art. 1 pkt 3 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 105) są:

1) pochodzące ze zwierząt poddanych urzędowemu zbadaniu, z których mięso uznane zostało za zdatne do spożycia:
   a) gruczoły wewnętrznego wydzielania i inne organy, a mianowicie: trzustka, jajniki, jądra, tarczyca, grasica, przysadka mózgowa, ciałka żółte, nadnercza, mlecz pacierzowy, przytarczyszki, szyszynka, gruczoły łzowe, łożysko, woreczki żółciowe, ścięgna, żółć, kamienie żółciowe, gruczoły krokowe,
   b) przełyki, żołądki wieprzowe, żołądki cielęce, jelita, pęcherze;
2) tłuszcze techniczne, a mianowicie: łój otokowy bydlęcy, a nadto inne tłuszcze zwierzęce, nie nadające się do spożycia a pochodzące z rzeźni i fabryk przetworów mięsnych:
3) kości odpadkowe, racie, rogi, kopyta, części nóg bydlęcych ze stawem skokowym i odpadki skór:
4) szczecina, włos koński, kiście ogonowe, uszy bydlęce i końskie:
5) krew techniczna.

§ 2. Właściciel, posiadacz bądź każdy, kto w ich imieniu ubija zwierzę w rzeźniach i fabrykach przetworów mięsnych, z wyjątkiem osób dokonywujących uboju dla własnego gospodarstwa domowego, obowiązany jest zabezpieczyć przed zniszczeniem produkty poubojowe, wymienione w § 1, i zaofiarować je organizacji skupu za wynagrodzeniem, które ustala minister Aprowizacji i Handlu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

W przypadku, gdy osoby wymienione w ust. 1, nie są obecne przy uboju, obowiązki te ciążą na zarządzie rzeźni.

Minister Aprowizacji i Handlu upoważniony jest do określenia sposobu wykonania obowiązku zabezpieczenia i zaofiarowania do skupu produktów poubojowych oraz zwalniania od tych obowiązków.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Aprowizacji i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Zdrowia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Aprow. i Handlu: Jerzy Sztachelski
Minister Przemysłu: Hilary Minc
w/z Minister Roln. i Ref. Roln.: Stanisław Bieniek
w/z Minister Adm. Publ.: Aleksander Żaruk-Michalski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Zdrowia: Franciszek Litwin

209.
ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 16 maja 1947 r.
o ustaleniu norm dla wymiaru i wykonania świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

Na podstawie art. 3 ust. 4 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 26. III. 1935 r. o świadczeniach w naturze na nie-

które cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 2) zmienionej dekretem z dnia 4. 11. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593), po zasięgnięciu opinii powiatowych rad narodowych oraz za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Jako najwyższą dopuszczalną granicę obciążenia świadczeniami w naturze na wszystkie cele łącznie, dozwolone w myśl przepisów ustawy z dnia 26. 3. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 209) zmienionej dekretem z dnia 4. 11. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85 poz. 593) — ustanawia się 100% podatku gruntowego wymierzonego za 1946 r. (zaliczka na 1947 r.), a 75% pozostałych podatków, wymienionych w art. 3 ust. 1 i 2 tejże ustawy.

(2) Granice najwyższego dopuszczalnego obciążenia, wymienionego w ust. 1 podwyższa się dla gromad wiejskich, wykonujących melioracje wodne uzasadnione interesem publicznym do 300% podatków, stanowiących podstawę wymiaru.

(3) Granice najwyższego dopuszczalnego obciążenia, wymienionego w ust. 1 podwyższa się dla uczestników scalenia, wykonywujących niezbędne roboty wodno-melioracyjne, związane ze scaleniem do 500%, w wyjątkowych zaś wypadkach uzasadnionych szczególnymi trudnościami robót melioracyjnych do 700% podatków stanowiących podstawę wymiaru.

§ 2. (1) Za okres czasu pilnych robót polnych i leśnych, których posiadacze gospodarstw rolnych i leśnych nie mogą być obciążeni obowiązkiem świadczeń w naturze uznaje się:

a) dla wszystkich zobowiązanych do świadczeń w naturze, z wyjątkiem osób wykonywujących melioracje wodne, uzasadnione interesem publicznym, oraz osób wykonywujących roboty wodno-melioracyjne, związane ze scaleniem, okresy:

od 15 marca	do 15 maja
od 21 czerwca	do 30 czerwca
od 15 lipca	do 15 października

b) dla osób, wykonywujących melioracje wodne, uzasadnione interesem publicznym:

od 15 marca	do 15 maja
od 21 czerwca	do 30 czerwca
od 15 lipca	do 15 sierpnia
od 1 września	do 20 września

c) dla osób, wykonywujących roboty wodno-melioracyjne, związane ze scaleniem, okresy:

od 15 marca	do 25 kwietnia
od 15 lipca	do 5 sierpnia
od 5 września	do 20 września
od 1 października	do 10 października

(2) Do okresów czasu pilnych robót polnych i leśnych wlicza się dni, oznaczone w niniejszym paragrafie, jako rozpoczynające i kończące te okresy.

§ 3. Jako najdalsza dopuszczalna odległość miejsca robót od przedmiotu podatkowego, uzasadniającego obowiązek świadczeń ustanawia się:

a) dla pieszych 6 km

b) dla zaprzęgów konnych 12 km.

§ 4. Wartość dniówki robocizny zaprzęgowej, wyrażonej w dniówce robocizny pieszej, ustala się w sposób następujący:

a) wartość dniówki robocizny zaprzęgowej przy zaprzęgu jednokonnym równa się pięciu dniówkom robocizny pieszej,

b) wartość dniówki robocizny zaprzęgowej przy zaprzęgu jednokonnym równa się pięciu dniówkom robocizny pieszej.

§ 5. Za najwyższą dopuszczalną stawkę równowartości pieniężnej za jeden ośmiogodzinny dzień robocizny pieszej uznaje się kwotę 15.— zł.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1947 r.

Wojewoda:
w/z (—) Płk Ziętek, Wicewojewoda

210.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 14 kwietnia 1947 r. Osd I/7/3/47

w sprawie ustalenia składu Wojewódzkiej Komisji Osadnictwa Rolnego.

Na zarządzenie Ministra Ziem Odzyskanych wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w dniu 30 stycznia 1947 r. L. dz. 702/III/Del. Uwł./47 w sprawie powołania Komisji Osadnictwa Rolnego, zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministrów: Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 stycznia 1947 r. — w sprawie Komisji Osadnictwa Rolnego na obszarze Ziem Odzyskanych, ustalam skład Wojewódzkiej Komisji Osadnictwa Rolnego z siedzibą w Katowicach na rok 1947 jak następuje:

Przewodniczący: Gen. Dyw. A. Zawadzki — Wojewoda;

Z-ca Przewodniczącego: Mgr Niewiadomski Marian — Nacz. Wydz. Osiedl. Urzędu Wojewódzkiego;

Członkowie: Pewnicki Stanisław — przedstawiciel Wojewódzkiej Rady Narodowej;
Kowalczyk Piotr — przedstawiciel Wojew. Zarz. Związku Samopomocy Chłopskiej;
Inż. Sznura Stefan — Kier. Działu Roln. i Reform Rolnych przy Urz. Wojewódzkim;
Abramowicz Henryk — Dyrektor Wojew. Oddziału Państw. Urzędu Repatriacyjnego;

Zastępcy członków: Miśkiewicz Bogusław — przedstawiciel Wojew. Rady Narodowej;
Broda Stanisław — przedstawiciel Wojew. Zarz. Zw. Samopomocy Chłopskiej;
Inż. Flacht Jan — z Działu Roln. i Reform Rolnych przy Urz. Wojewódzkim;
Tylman Edward — Kierownik Działu Osadnictwa Wojew. Oddziału P. U. R.

Wojewoda:
(—) A. Zawadzki, Gen. Dyw.

211.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. BG. I-5/47 Katowice, dnia 22 lutego 1947 r.

OKÓLNIK

w sprawie przepisów i zarządzeń w sprawach finansowo-gospodarczych.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 27. XI. 1946 r. Nr. D. III-9694/1/46 w przedmiocie nieprzestrzegania obowiązujących przepisów przy dokonywaniu wydatków zwróciło ponownie uwagę na konieczność stosowania w całej mierze obowiązujących w działach rachunkowo-gospodarczych przepisów oraz wydanych zarządzeń i instrukcji.

Nieprzestrzeganie porządku finansowego we władzach i urzędach administracji ogólnej I instancji oraz instytucjach mi podległych jest ogólnie zaobserwowanym niedomaganiem — co zresztą wykazały wyniki przeprowadzonych do tej pory lustracji oraz spostrzeżenia poczynione w toku urzędowania.

W wyniku poczynionych obserwacji stwierdziłem, że podległe mi władze i urzędy w wielu wypadkach

1) nie przestrzegają kardynalnych zasad gospodarki budżetowej ustalonych ustawą skarbową z dnia 20. września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 284) oraz dekretem z dnia 17. XII. 1946 r. o prowizorium budżetowym na okres od 1. I. — 31. III. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 40),

2) nie kierują się zasadami racjonalnej oszczędności i celowego zużywania funduszy państwowych jak n. p.:
   a) przez nadmierne używanie samochodów, zamiast korzystania z dojazdów sprawnie już funkcjonującej koleji,
   b) przez marnowanie i nieoszczędne zużywanie papieru, druków, materiałów pisarskich i innych przyborów biurowych,

c) przez zakupywanie artykułów niekoniecznie potrzebnych, których ilość dałaby się ograniczyć przez ekonomiczne wykorzystanie innych środków i t. p.;

3) nie wyliczają się w terminie z udzielonych zaliczek i innych nakładów pieniężnych wzgl. wyliczają się w sposób nieprawidłowy i niezgodny z obowiązującymi przepisami,

4) nie wykonują albo wykonują niedbale wydane przezemnie zarządzenia i okólniki odnośnie prowadzenia gospodarki pieniężnej, materiałowej i inwentarzowej.

Stosownie do poleceń Władz Centralnych przypominam ponownie:

1) Przy dokonywaniu wydatków należy bezwzględnie stosować kardynalne zasady Ustawy Skarbowej zawarte w art. 3 i 5 wymienionej ustawy, a mianowicie, że wydatki mogą być czynione tylko na te cele i w granicach tych kwot, które zostały ustalone w odpowiednich paragrafach budżetu oraz, że wydatki mogą być dokonywane tylko bezpośrednio do rąk wierzycieli Skarbu Państwa. Niedozwolone jest zatym asygnowanie sum z niewłaściwych tytułów budżetowych lub pokrywanie wydatków, które nie są objęte budżetem, lub które wogóle nie powinny obciążać Skarbu Państwa. W razie braku pokrycia kredytowego w niektórych paragrafach nie wolno przerzucać wydatku na inne paragrafy. N. p. nie wolno z braku kredytów w § 6 pokrywać wydatków biurowych z kredytu § 8 wzgl. 7. Dokładne rozgraniczenie właściwości poszczególnych paragrafów budżetowych musi być bezwzględnie utrzymane. Dla orientacji załączam szczegółową specyfikację wydatków odnośnie §§ 1—10 w układzie budżetowym Min. Administracji Publicznej i Min. Ziem Odzyskanych (zał. Nr. 1.) z poleceniem bezwzględnego przestrzegania właściwości każdego paragrafu budżetowego.

2) Nakłady pieniężne dla Starostw przekazywane będą tylko w drodze przelewu na rachunki bieżące w Kasach Urzędów Skarbowych.

Sposób prowadzenia rachunków bieżących oraz wystawiania asygnat jak również sposób przeprowadzania cenzury dowodów rachunkowo-kasowych i sporządzania miesięcznych sprawozdań określają w szczegółach postanowienia okólnika mego Nr. 232/45 z dnia 30. września 1945 r. Nr. BG. I/10/45 w sprawie sposobu prowadzenia rachunków bieżących w starostwach i wojewódzkich zakładach humanitarnych, ogłoszonego w Śl.-Dąbr. Dzienniku Wojew. Nr. 29, z roku 1945 poz. 384. Władze i urzędy nie mają prawa podnosić z rachunku bieżącego żadnych sum pieniężnych celem dokonania wypłat dostawcom i przedsiębiorcom lub innym wierzycielom Skarbu Państwa. Zaciągnięte zobowiązania starostwo reguluje jedynie w drodze wystawienia asygnaty na Kasę Urzędu Skarbowego do rąk wierzyciela Skarbu Państwa.

Z rachunku bieżącego mogą być podejmowane i przechowywane w kasie podręcznej Starostwa tylko sumy pieniężne potrzebne na wypłatę zaliczek na koszty podróży służbowych pracowników, na drobne wydatki administracyjno-rzeczowe oraz na wypłatę uposażeń służbowych. Wysokość przechowywanej w kasie podręcznej gotówki na wypłatę zaliczek, na koszta podróży i na drobne wydatki nie może z żadnym przypadku przekraczać sumy 5.000,— zł.

W razie dokonania jakiejkolwiek wypłaty na cele wyżej podane kwotę powyższą uzupełnić należy każdorazowo przez podjęcie z rach. bieżącego sumy w wysokości wypłaconej gotówki, by suma posiadanych w kasie podręcznej pieniędzy wynosiła zawsze 5.000,— zł.

Powyższe sumy pieniężne podejmowane z rachunku bieżącego mogą być przechowywane tylko w referacie rachunkowo-gospodarczym w odpowiednio zabezpieczonym miejscu przed kradzieżą i pożarem.

Prócz księgi rachunku bieżącego prowadzić należy księgę pieniężną (kasową) i kontową, które zamyka się codziennie z wyprowadzeniem salda gotówki na dzień następny i uzgadnia się ze stanem posiadania gotówki w kasie podręcznej.

Przy tej sposobności przypominam konieczność sporządzania raportów kasowych i przedkładania ich dekadowo Urzędowi Wojewódzkiemu Wydz. Budż.-Gosp.

W załączeniu przesyłam wzory druku księgi kasowej (wzór Nr. 1.) i kontowej (wzór Nr. 2.) ustalone przez Ministerstwo, (zał. Nr. 2.) z tym, że posiadane a niewykorzystane księgi kontowe i pieniężne prowadzić można ze względów oszczędnościowych w dalszym ciągu. Nowe księgi założyć należy ściśle według załączonych wzorów. Na książkę kasową może być użyta normalna książka buchalteryjna dwurubrykowa.

Prowadzący księgę kasową i kontową po uzgodnieniu stanu kasy oddaje codziennie opłacone rachunki lub inne dowody kasowe kierownikowi referatu rachunkowo-gospodarczego za pokwitowaniem odbioru w przedziałce 9 księgi kasowej.

Kierownik referatu rachunkowo-gospodarczego starostwa nie może sam prowadzić księgi kasowej (pieniężnej) ani też przechowywać gotówki. Jest on jednak w pierwszym rzędzie odpowiedzialny za bezpośredni nadzór nad prowadzeniem ewidencji obrotów kasowych i zgodność przechowywanej gotówki z księgą kasową. Prowadzenie księgi kasowej starostwa i przechowywanie gotówki w kasie powierzam kierownikowi kancelarii starostwa.

3) W gospodarowaniu funduszami państwowymi należy kierować się zasadą jaknajdalej idących oszczędności i badać dokładnie czy zamierzony wydatek jest istotnie celowy i konieczny i z punktu widzenia ekonomicznego dostatecznie uzasadniony.

4) Udzielane przez Urząd Wojewódzki zaliczki i inne nakłady pieniężne należy rozliczać terminowo i w sposób prawidłowy t. j. zgodnie z postanowieniami § 23 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych. Niestosowanie się do powyższych przepisów powoduje zakłócenie porządku finansowego.

Przy tej sposobności zwracam uwagę na opracowaną przez Min. Skarbu nowelę do przepisów rachunkowo-kasowych podaną do wiadomości okólnikiem Min. Skarbu Nr. 536 z 11. grudnia 1946 r. Nr. D. III. 10844/J/46, a polegającą na uzupełnieniu i sprecyzowaniu §§ 21—24, 27 i 35 wspomn. przepisów. Nowela ukazała się w druku w Śl.-Dabr. Dzienniku Wojew. Nr. 6 z dnia 17. lutego 1947 r. (zał. Nr. 3.).

Z uwagi na ważność omawianego punktu 4 przypominam ponownie konieczność stosowania wszystkich wydanych w tej mierze przezemnie okólników, a szczególnie:

a) okólnika Nr. 334/46 z dnia 9. marca 1946 r. Nr. BG. I-10/46 w sprawie sporządzania wykazów niewyliczonych zaliczek oraz wykazów nieuregulowanych zobowiązań,

b) okólnika Nr. 385 z dnia 29. lipca 1946 r. Nr. BG. I-10/46 w sprawie terminowego nadsyłania rozliczeń z udzielonych zaliczek,

c) okólnika Nr. 417/46 z dnia 14. listopada 1946 r. Nr. BG. K - 1/b/46 w sprawie rozliczania nakładów pieniężnych, uregulowania wszelkich zobowiązań z roku gospodarczego 1946 oraz nadzoru służbowego w kierunku instrukcyjno-wychowawczym i zapobiegawczym

i zwracam jednocześnie ponownie uwagę na skutki jakie w konsekwencjach z całą surowością prawa ponosić będą winni zaniedbania obowiązków służbowych wzgl. lekceważenia wydanych przezemnie zarządzeń.

5) Należy bezwzględnie unikać obrotu gotówkowego w myśl konsekwentnej polityki Ministerstwa Skarbu w kierunku rozwoju obrotu bezgotówkowego.

6) Bezwarunkowo niedozwolone jest lokowanie sum skarbowych w instytucjach bankowych i innych instytucjach finansowych.

7) Dochody skarbowe z tytułu opłat manipulacyjnych, administracyjnych i t. p. odprowadzać należy **tylko** na dochód budżetu odnośnych resortów. Nie mogą one w żadnym przypadku stanowić podstawy prowadzenia gospodarki pozabudżetowej.

Przypominam w tym miejscu postanowienie art. 7, Ustawy Skarbowej, a mianowicie, że fundusze specjalne mogą być tworzone jedynie na podstawie uchwały Rady Ministrów powziętej na wniosek Min. Skarbu.

8) Niedozwolone jest przyjmowanie nowych pracowników do służby bez wiedzy i zgody Urzędu Wojewódzkiego.

Art. 8 Ustawy Skarbowej postanawia, że liczba funkcjonariuszów zatrudnionych w administracji cywilnej nie może w obrębie każdej części tak w liczbie ogólnej jak w poszczególnych grupach uposażeń przekraczać ilości ustalonych etatów osobowych.

9) Dodatkowo przesyłam w załączeniu spis miast powiatowych wojew. śląsko-dąbrowskiego podając prawidłowe brzmienie nazwy miasta i jej formę przymiotnikową z poleceniem stosowania w korespondencji nazw urzędowych (zał. Nr. 4).

10) Zawarte w punktach 1—9 niniejszego zarządzenia dyrektywy odnoszą się w równej mierze do wszystkich instytucji mi podległych, które prowadzą gospodarkę pieniężną, materiałową i inwentarzową na wzór gospodarki władz i urzędów administracji ogólnej I. instancji.

Wychodząc z założenia, że udzielone w powyższych punktach dyrektywy w prowadzeniu gospodarki pieniężnej zostaną należycie zrozumiane i pojęte, polecam w interesie Skarbu Państwa i dobra służby by w wykonywaniu gospodarki pieniężnej i materiałowej stosowane były postanowienia niniejszego zarządzenia jak również wszystkich do tej pory przezemnie wydanych w tej mierze okólników.

Jak dalece w praktyce respektowane są w terenie obowiązujące przepisy rachunkowo-gospodarcze — informował się będą na podstawie przedkładanych mi przez lustratorów wyników lustracji oraz na podstawie odpraw zwoływanych w tym celu w Urzędzie Wojewódzkim.

Treść powyższego zarządzenia polecam podać do wiadomości wszystkim podległym pracownikom poczym złożyć je do zbioru pism normatywnych.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

Zał. Nr. 1.

Specyfikacja wydatków §§ 1—10 w układzie budżetu państwowego.

(Wyciąg z okólnika Nr. 53 Min. Adm. Publ. z dnia 13. listopada 1946 r. Nr. I. OB. 7814/46).

1) z § 1 „Płace" — uposażenie pracowników (urzędników i funkcjonariuszów niższych) w granicach ustalonych etatów osobowych.

2) z § 2 „Różne świadczenia osobowe" — zapomogi, nagrody pieniężne, dopłaty do stołówek, na wyżywienie pracowników oraz pośmiertne.

3) z § 2a „Ubezpieczenia społeczne" — składki ubezpieczeniowe za pracowników, opłacanych z §§ 4 i 5. Po dniu 1. stycznia 1947 r. t. j. w nowym okresie budżetowym wydatki te będą pokrywane z §§ 4 wzgl. 5.

4) z § 3 „Podróże służbowe i przeniesienia" — koszty podróży służbowych, diety, ryczałty na przeniesienie oraz koszty przewozu urządzenia domowego pracowników przeniesionych z innych miejscowości.

5) z § 4 „Środki lokomocji" — wynagrodzenie szoferów i ich pomocników oraz pracowników warsztatów samochodowych, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe pracy szoferów, zakup materiałów pędnych i smarów oraz części samochodowych i narzędzi pracy do warsztatów samochodowych, wreszcie koszty remontów taboru samochodowego. Wydatki na kupno samochodów mogą być dokonywane jedynie za uprzednią zgodą Ministerstwa.

6) z § 5 „Pomieszczenie" — komorne za lokale biurowe urzędu wojewódzkiego i starostw w budynkach prywatnych i samorządowych, jak również za lokale, zajmowane na mieszkania reprezentacyjne wojewodów, opał, światło, wodę i utrzymanie porządku (zakup potrzebnych materiałów do utrzymania porządku), utrzymanie kwietników i trawników przy budynkach urzędów wojewódzkich i starostw, dekoracja gmachu, czyszczenie kominów, mapy, szyldy, godła, portrety i obrazy, wydatki związane z utrzymaniem i z urządzeniem pokoi gościnnych, wywóz śmieci, konserwacja i drobne naprawy instalacji elektrycznej, wodociągowej i kanalizacyjnej, reperacja i konserwacja sprzętu pomieszczeniowego, wynagrodzenie uprzątaczy, froterów, dozorców gmachu ewent. personelu ochrony gmachu i stróżów nocnych lub wartowników. Z paragrafu tego mogą być dokonywane również zakupy sprzętu pomieszczeniowego, lecz jedynie za uprzednią zgodą Ministerstwa.

7) z § 6 „Wydatki biurowe" — materiały piśmienne, przybory kancelaryjne, książki do prowadzenia rachunkowości, ewidencji gospodarczych i kancelaryjnych, druki, książki i pisma do bibliotek oraz ich oprawa, zakup, reperacja i konserwacja maszyn biurowych (do pisania, liczenia i powielania).

8) z § 6a „Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne", koszty przesyłki paczek pocztą, abonament telefoniczny, opłaty za telefoniczne rozmowy międzymiastowe, depesze, instalacja, konserwacja i reperacja urządzeń telefonicznych. Urzędowe znaczki pocztowe zakupuje dla władz i urzędów podległych i nadzorowanych Ministerstwo centralnie.

9) z § 7 „Wydawnictwa" — koszty papieru i druku Wojewódzkich Dzienników Urzędowych oraz ewentl. dodatkowe wynagrodzenia pracowników redakcji i administracji tych dzienników. Wysokość tych wynagrodzeń oraz ilość osób korzystających z nich powinna być zatwierdzona przez Ministerstwo.

10) z § 8 „Różne świadczenia administracyjno-rzeczowe". Różne wydatki, nieprzewidziane w innych tytułach budżetowych, mogą być pokrywane z tego paragrafu jedynie za uprzednią zgodą Ministerstwa.

11) z § 9 „Remont i konserwacja nieruchomości" — drobne remonty i konserwacja budynków państwowych, zajętych na biuro Urzędu Wojewódzkiego i starostw oraz ich wewnętrzne i zewnętrzne odmalowanie (odświeżenie), ogrodzenie nieruchomości, reperacje drzwi, okien i bram oraz oszklenie. Remonty i konserwacja w budynkach samorządowych i prywatnych, zajętych na biuro, mogą być dokonywane tylko w granicach zawartych umów *i to w tych tylko wypadkach, gdy umowy te zostały zatwierdzone przez Ministerstwo.*

12) z § 10 „Fundusz reprezentacyjny" — ryczałty, ustalone przez Radę Ministrów, dla Wojewodów i Starostów tytułem zwrotu wydatków reprezentacyjnych, związanych z pełnieniem urzędu.

Wyliczone wyżej wydatki mogą być dokonywane tylko w granicach otwartych w danym paragrafie kredytów.

Wzór Nr. 1. *Załącznik Nr. 2.*

KSIĘGA KASOWA

Starostwa Powiatowego w ....

na rok 19.......

PRZYCHÓD

Nr porządkowy zapisu	Data (dzień i miesiąc) i Nr asygnaty starostwa	TREŚĆ	Kwota zł	Kwota gr
1	2	3	4	

ROZCHÓD

Nr porządkowy zapisu	Data (dzień i miesiąc)	TREŚĆ (komu i za co wypłacono	Kwota zł	Kwota gr	Pokwitowanie kierownika Referatu Budż. Gosp.
5	6	7	8		9

UWAGI:

1) Księgę kasową zamyka się codziennie z wyprowadzeniem salda gotówki na dzień następny i uzgadnia się z posiadaną gotówką w kasie.
2) Prowadzący księgę kasową po uzgodnieniu stanu kasy (p. 1) oddaje codziennie opłacone rachunki lub inne dowody kasowe kierownikowi referatu rachunkowo-gospodarczego za pokwitowaniem w przedziałce 9 księgi kasowej.
3) Kierownik referatu rachunkowo-gospodarczego Starostwa nie może sam prowadzić księgi kasowej, ani też przechowywać gotówki. Jest on jednak w pierwszym rzędzie odpowiedzialny za bezpośredni nadzór nad prowadzeniem ewidencji obrotów kasowych i zgodność przechowywanej gotówki z księgą kasowa.
4) Na książkę kasową może być użyta normalna książka buchalteryjna dwurubrykowa.

Wzór Nr. 2. *Załącznik Nr. 3.*

KSIĘGA KONTOWA

Konto § 1 „Płace" Dz. II — budżet Ministerstwa Administracji Publicznej

rok budżetowy ....

Data (dzień i miesiąc)	TREŚĆ	Przychód zł	Rozchód zł	Pozostałość zł

UWAGA: 1) W księdze tej otwiera się osobne konto dla każdego paragrafu budżetowego, z którego została podniesiona gotówka z kasy urzędu skarbowego.

2) Na księgę kontową może byż użyta normalna księga buchalteryjna trzechrubrykowa.

Załącznik Nr. 4.

Starostwa Powiatowe Ziem Starych.

Urzędowa nazwa miasta:	forma przymiotnikowa:
1) Będzin	będziński
2) Bielsko	bielski
3) Cieszyn	cieszyński
4) Katowice	katowicki
5) Lubliniec	lubliniecki
6) Pszczyna	pszczyński
7) Rybnik	rybnicki
8) Tarnowskie Góry	tarnogórski
9) Zawiercie	zawierciański

Starostwa Powiatowe Ziem Odzyskanych:

Urzędowa nazwa miasta:	forma przymiotnikowa:
1) Bytom	bytomski
2) Gliwice	gliwicki
3) Głubczyce	głubczycki
4) Grodków	grodkowski
5) Kluczbork	kluczborski
6) Koźle	kozielski
7) Niemodlin	niemodliński
8) Nysa	nyski
9) Olesno	oleski
10) Opole	opolski
11) Prudnik	prudnicki
12) Racibórz	raciborski
13) Strzelce	strzelecki

212.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Ogólny — Katowice, dnia 5 maja 147 r.
Nr O/Org. 30/a/72

OKÓLNIK

w sprawe zasięgu terytorialnego działalności Brygady Ochrony Skarbowej.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 22 marca 1947 r. L. D. I. CIOS/933/1/47 zarządziło utworzenie Brygady Ochrony Skarbowej w Bytomiu, jako 9-tej jednostki Ochrony Skarbowej do walki z przestępstwami skarbowymi okręgu Izby Skarbowej w Katowicach.

Biura Brygady Ochrony Skarbowej na obwód bytomski mieścić się będą w Bytomiu, przy ulicy Krakowskiej nr 15.

Powyższe zarządzenie zmienia tymczasowo zasięgi terytorialne działalności poszczególnych Brygad Ochrony Skarbowej na terenie województwa Śląsko-Dąbrowskiego w sposób następujący:

1) Brygada Ochrony Skarbowej w Bytomiu obejmuje: Bytom-miasto wydzielone, Bytom-powiat, Tarnowskie Góry powiat i 8 gmin z pow. katowickiego, a mianowicie: Ruda Śląska, Łagiewniki, Chropaczów, Orzegów, Godula, Lipiny, Nowy Bytom, Świętochłowice.
2) Brygada Ochrony Skarbowej w Katowicach obejmuje: Katowice-miasto, Katowice-powiat z wyłączeniem gmin wymienionych pod 1, połowę pow. pszczyńskiego aż po gminę Kobiór włącznie, Chorzów-miasto wydzielone z okręgiem miejskim.
3) Brygada Ochrony Skarbowej w Gliwicach obejmuje: Gliwice-miasto, Gliwice-powiat, Zabrze-miasto, Koźle-powiat.
4) Brygada Ochrony Skarbowej w Sosnowcu obejmuje: Sosnowiec-miasto, Będzin-powiat, Zawiercie-powiat z Dąbrową Górniczą.
5) Brygada Ochrony Skarbowej w Bielsku obejmuje: Bielsko-miasto i powiat, Cieszyn-powiat, 7 gmin z pow. pszczyńskiego z miastem Pszczyną, a mianowicie: Goczałkowice, Szczec, Golasowice, Pawłowice, Miedźna, Pszczyna - Wieś, Wisła Wielka.
6) Brygada Ochrony Skarbowej w Rybniku obejmuje: Rybnik-powiat, Racibórz-powiat i Głubczyce-powiat.
7) Brygada Ochrony Skarbowej w Nysie obejmuje: powiaty Nysa, Prudnik i Grodków.
8) Brygada Ochrony Skarbowej w Opolu obejmuje: powiaty Opole, Strzelce i Niemodlin.
9) Brygada Ochrony Skarbowej w Lublińcu obejmuje powiaty: Kluczbork, Olesno, Lubliniec i Dobrodzień.

Za Wojewodę:
Dr. Bałowski, w/z Naczelnika Wydz. Ogólnego

213.

STAROSTA POWIATOWY NYSKI
Nr A. 4b-3/47 — Nysa, dnia 21 kwietnia 1947 r.

OGŁOSZENIE

w sprawie wpisu uprawnień wodnych do księgi wodnej.

Dekretem z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295), rozciągnięto na Ziemie Odzyskane ustawodawstwo obowiązujące na obszarze Sądu Okręgowego w Poznaniu. W związku z tym weszła w życie na terenie Ziem Odzyskanych z dniem 27 listopada 1945 r. ustawa wodna z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 936) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574) i zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976).

W myśl artykułu 253 cyt. ustawy wodnej prawa użytkowania wód płynących w jeden ze sposobów wymienionych w art. 45 i utrzymane w mocy na podstawie art. 252, wygasają po upływie lat pięciu po wejściu w życie ustawy, a więc dnia 17 listopada 1950 roku jeżeli przed tym nie wniesiono podania o wpisanie ich do księgi wodnej. Wzywam przeto osoby, posiadające uprawnienia wodne i zarządy istniejących w obrębie powiatu nyskiego zakładów wodnych do wniesienia do Starostwa w Nysie należycie ostemplowanych podań o wpis do księgi wodnej odnośnych praw.

Jednocześnie należy przedłożyć:

1. operat hydrotechniczny przy specjalnym uwzględnieniu tych części urządzeń które mają bezpośrednio wpływ na interesy publiczne lub prawa osób trzecich.
2) dowody dopełnienia warunków zastrzeżonych w art. 252 — 253 — 254 ustawy wodnej, a więc dokumenty lub uwierzytelnione odpisy tychże, stwierdzające specjalny tytuł, na którym są oparte prawa zgłoszone, lub stwierdzające, że istnieją prawne urządzenia, służące do wykonania ich, względnie, że te urządzenia zostały wzniesione przed 27 listopada 1945 r. lub, że przed tym terminem przystąpiono legalnie do ich wykonania a wreszcie, że zakład istniał w tym dniu dłużej niż 10 lat.
3) urzędowe wyciągi z ksiąg wieczystych.
4) wykaz osób, na których prawa zakład może oddziaływać ujemnie z dołączeniem ewentualnych ich oświadczeń.

Starosta Powiatowy:
(—) w/z Z. Kulbicki, Wicestarosta

214.

OGŁOSZENIE

Starosty Powiatowego Zawierciańskiego
z dnia 29. IV. 1947 r.
o wszczęciu postępowania w sprawie podziału wspólnot gruntowych.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o uporządkowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. poz. 290), Starosta powiatowy zawierciański podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek zainteresowanych posiadaczy gruntów niepodzielonych we wsi

Leśniów, zostaje wdrożone postępowanie (art. 22) w przedmiocie podziału wspólnych gruntów osad tabelowych Nr 1 do 27 włącznie, zapisanych w tabeli likwidacyjnej wsi Leśniów, gm. Żarki, pow. zawierciańskiego pod Nr 29 i 30.

Wobec powyższego, osoby wymienione w art. 17 ustęp (2) pkt. 2 i 3 w/w ustawy, oraz osoby, które roszczą prawa do gruntów wspólnych z tytułu użytkowania tych gruntów przez 20 lat, powinny w ciągu 30 dni od dokonania ogłoszenia o wszczęciu postępowania zgłosić swe roszczenia pod rygorem nieuwzględnienia ich praw w postępowaniu.

Dokumenty odnośnie prawa do gruntów wspólnych (art. 31), a w braku dokumentów, zeznania stron i świadków winny być składane w powyżej oznaczonym terminie w starostwie powiatowym zawierciańskim, w dniach i godzinach urzędowych.

Starosta Powiatowy:
w/z. Sira Witold, Wicestarosta.

215.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚLĄSKO-DĄBR.
z dnia 14. II. 1947 r.
w sprawie opłat dziennych w szpitalach.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zatwierdziło po myśli art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 74) Uchwałę Wydziału Wojewódzkiego w sprawie opłat dziennych w szpitalach, a w szczególności:

1) *Szpital Powiatowy w Tarnowskich Górach:*
   a) opłata dzienna w klasie II — 300,— zł dla samopłacących i ubezpieczonych,
   b) opłata dzienna w klasie III — 200,— zł dla samopłacących i ubezpieczonych,
   c) opłata dzienna w klasie III — 120,— zł dla Związku Wspierania Ubogich i chorych leczonych na koszt Skarbu Państwa.
2) *Szpital OO. Kamilianów Tarnowskie Góry:*
   a) opłata dzienna w klasie II — 300,— zł dla samopłacących i ubezpieczonych,
   b) opłata dzienna w klasie III — 200,— zł dla samopłacących i ubezpieczonych,
   c) opłata dzienna w klasie III — 120,— zł dla chorych leczonych na koszt Skarbu Państwa i Związku Wspierania Ubogich.

Zgodnie z art. 29 wyżej podanej ustawy, dla chorych chirurgicznych, szpitale mogą podwyższyć stawkę o 20% opłaty dziennej.

Opłata powyższa obowiązuje po upływie dni 14-tu od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Feliks Presser, Naczelnik Wydziału

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚLĄSKO-DĄBR.
z dnia 29 marca 1947 r.
w sprawie opłat dziennych w szpitalach.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zatwierdziło po myśli art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 74) Uchwałę Wydziału Wojewódzkiego w sprawie opłat dziennych w szpitalach, a w szczególności:

1) *Szpital Powiatowy w Piekarach Śląskich:*
   a) opłata dzienna — za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych oraz samopłacących w klasie III — 150,— zł, w klasie II — 200,— zł,
   b) opłata dzienna — dla dzieci od 3 — 14 lat w klasie III — 120,— zł, w klasie II — 150,— zł,
   c) opłata dzienna — dla dzieci od 1 — 3 lat w klasie III — 75,— zł, w klasie II — 100,— zł,
   d) opłata dzienna — dla niemowlęcia do 1 roku w III — 50,— zł, w klasie II — 80,— zł.
2) *Klinika Oczno-Uszna P. C. K. w Gliwicach:*
   a) opłata dzienna — za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących i ubezpieczonych — 200,— zł,
   b) opłatę dzienną — za leczenie chorych na koszt Związku Wspierania Ubogich obniża się o 20%.
3) *Szpital Miejski w Zabrzu:*
   a) opłata dzienna za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących w klasie III — 200,— zł,
   b) opłata dzienna za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych oraz innych instytucji mających obowiązek leczenia w klasie III — 150,— zł.
4) *Szpital Miejski w Prudniku:*
   a) opłata dzienna — za leczenie i utrzymanie chorych tak dla samopłacących jak i ubezpieczonych oraz innych instytucji mających obowiązek leczenia w klasie III — 120,— zł, w klasie II — 180,— zł, w klasie I — 220,— zł.

Zgodnie z art. 29 wyżej podanej ustawy dla chorych chirurgicznych Szpitale mogą podwyższyć stawkę o 20% opłaty dziennej.

Opłata powyższa obowiązuje po upływie dni 14-tu od dnia ogłoszenia jej w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Feliks Presser, Naczelnik Wydziału.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚLĄSKO-DĄBR.
z dnia 16 kwietnia 1947 r.
w sprawie opłat dziennych w szpitalach.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zatwierdziło po myśli art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 74) uchwałę Wydziału Wojewódzkiego w sprawie opłat dziennych w szpitalach, a w szczególności:

1) w *Szpitalu Miejskim w Bytomiu:*
   opłata dzienna — za leczenie i utrzymanie chorych tak dla samopłacących jak i ubezpieczonych oraz innych instytucji mających obowiązek leczenia w klasie III — 300,— zł.
2) w *Szpitalu Miejskim w Szopienicach:*
   opłata dzienna — ze leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych oraz innych instytucji mających obowiązek leczenia w klasie III — 150,— zł, w klasie II — 200,— zł.

Zgodnie z art. 29 wyżej podanej ustawy dla chorych chirurgicznych Szpitale mogą podwyższyć stawkę o 20% opłaty dziennej.

Opłata powyższa obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia jej w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
(—) Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału.

216.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Weterynarii
Wet. IV. F/1-20/47 Katowice, dnia 12. 4. 1947 r.

BIULETYN
zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego
za czas od 16—31 marca 1947 r.

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
1. Zaraza stadnicza			
Bielsko	Strumień	Drogomyśl	1
	Chybie	Chybie	2
Cieszyn	Punców	Dzięgielów	1
Grodków	Grodków Wieś	Gogołowice	1
Gliwice	Ostropa	Kozłów	1
	Świbie	Świbie	1
	Bujaków	Gięgowice	1
		Żernica	1
	Ostropa	Łabędy	1

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
Głubczyce	Branice	Wysoka	1
Katowice	Bielszowice	Bielszowice	1
Koźle	Wyspa	Wyspa	1
Cerkiew P.	Cerkiew P.	Cerkiew P.	1
Niemodlin	Grebin	Sobieszowice	1
Nysa	Nowaki	Słupice	1 (1)
Olesno	Zdziechowice	Uszyce	1
	Ząbkowice	Radawie	1
Zawiercie	Poraj	Zaborze	1
	Żarki	Wysoka W.	1
	Koziegłówki	Wojsławice	1
10	18	19	21 (1)

2. Świerzb zwierząt jednokopytowych

Będzin	5	6	5
Bielsko	4	3	3
Bytom	1	1	1
Głubczyce	1	1	1
Grodków	2	3	3
Katowice	4	4	10 (7)
Koźle	4	6	7 (1)
Lubliniec	7	8	7 (1)
Niemodlin	4	10	15 (5)
Nysa	2	2	3 (1)
Olesno	9	17	32 (1)
Opole	2	2	2
Prudnik	6	10	13 (5)
Pszczyna	7	9	9 (5)
Rybnik	7	7	8
Strzelce	6	10	16 (3)
Tarn. Góry	3	3	3
Zawiercie	2	2	3
18	75	104	137 (30)

3. Wścieklizna.

Bielsko	Bielsko	Bielsko	1
Pszczyna	Miedźna	Frydek	1
2	2	2	2

4. Pomór świń.

Koźle	Gosięcin	Gosięcin	1
Niemodlin	Niemodlin	Niemodlin	1 (1)
Nysa	Złotopol	Bogdanowice	2
	Nysa	Nysa	2 (1)
Prudnik	Kornica	Ściborowice	1
4	5	5	7 (2)

5. Różyca świń.

Będzin	Sosnowiec	Sosnowiec	1 (1)
Katowice	Katowice	Brynów	1 (1)
Olesno	Kozłowice	Kozłowice	3
Opole	Ozimek	Ozimek	1 (1)
Opole	Opole	Opole	2 (2)
Prudnik	Mośna	Łącznik Prud.	2 (2)
	Lubsza	Dytmarów	1 (1)
	Biała	Biała	1 (1)
5	8	8	12 (9)

6. Pomór drobiu.

Lubliniec	Sadów	Sadów	1 (1)
Rybnik	Czerwionka	Czerwionka	3 (3)
2	2	2	4 (4)

7. Posocznica karpi.

Rybnik	Lubomia	Wielikąt	1

Cyfry w nawiasach oznaczają zagrody nowoprzybyłe.

Za Wojewodę:
(— Dr. Smoliński Stanisław, Naczelnik Wydziału

217.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Weterynarii
Wet. IV. F/1-22 Katowice, dnia 26. 4. 47.

Biuletyn zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego
za czas od 1 — 15 kwietnia 1947 r.

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
1. Zaraza stadnicza.			
Będzin	Łosień	Łosień	1 (1)
	Bobrowniki	Dobieszowice	1 (1)
Bielsko	Strumień	Drogomyśl	1
	Chybie	Chybie	1
Cieszyn	Puńców	Dzięgielów	1
Gliwice	Ostropa	Kozłów	1
	Świbie	Świbie	1
		Giegowice	1
	Bujaków	Zernica	1
	Ostropa	Łabędy	1
Głubczyce	Branica	Wysoka	1
Grodków	Grodków-Wieś	Gogołowice	1
Katowice	Bielszowice	Bielszowice	1
Koźle	Wyspa	Wyspa	1
	Cerkiew P.	Cerkiew P.	1
Olesno	Zdziechowice	Uszyce	1
Zawiercie	Poraj	Zaborze	1
	Żarki	Wysoka L.	1
	Koziegłówki	Wojsławice	1
Kontumacja.			
Będzin	Sosnowiec	Kop. Renard	1 (1)
Niemodlin	Grebin	Sobieszowice	1
Olesno	Ząbkowice	Radawie	1
13	21	22	22 (3)

2. Otręt koni.

Niemodlin	Dąbrowa	Dąbrowa	1
	Szurgoszcz	Szurgoszcz	1
1	2	2	2

3. Świerzb zwierz. jednokop.

Będzin	5	6	6 (1)
Bielsko	3	3	3
Bytom	1	1	1
Głubczyce	1	1	1
Grodków	2	3	3
Katowice	7	7	13 (3)
Koźle	4	7	10 (3)
Lubliniec	7	7	7
Niemodlin	4	7	10
Nysa	2	2	3
Olesno	9	17	32
Opole	3	3	2
Prudnik	9	14	21 (10)
Pszczyna	7	9	9
Rybnik	7	7	8
Strzelce	6	10	12
Tarnowskie-G.	2	2	2
Zawiercie	2	2	3
18	81	113	147 (17)

4. Wścieklizna.

Bielsko	Bielsko	Bielsko	1
Pszczyna	Miedźna	Frydek	1
2	2	2	2

5. Pomór świń.

Koźle	Gościęcin	Gościęcin	1
Niemodlin	Niemodlin	Niemodlin	1
Nysa	Złotopol	Bogdanowice	2
	Nysa	Nysa	2
	Kępnica	Oporów	1 (1)
Prudnik	Kornica	Ściborowice	1
4	6	6	8 (1)

6. Różyca świn.

Będzin	Czeladź	Czeladź	2 (2)
	Sosnowiec	Sosnowiec	2 (2)
Bielsko	Bielsko	Bielsko	3 (3)
Bytom	Miechowice	Miechowice	1 (1)
Koźle	Koźle	Koźle	1 (1)
Lubliniec	Sadów	Harbultów	1 (1)
	Ciasno	Molna	1 (1)
Opole	Ozimek	Ozimek	1
	Opole	Opole	3 (1)
Prudnik	Lubsza	Dytmarów	4 (4)
	Lubsza	Lubsza	1 (3)
Racibórz	Racibórz	Racibórz	1 (1)
Rybnik	Żory	Żory	1 (1)
	Żory-Wieś	Baranowice	1 (1)
Tarn.- Góry	Tarn. Góry	Tarn. Góry	1 (1)
	Dąbrówka W.	Dąbrówka W.	1 (1)
	Radzionków	Radzionków	1 (1)
10	17	17	26 (25)

7. Pomór kur.

Będzin	Zagórze	Zagórze	1 (1)
	Sosnowiec	Sosnowiec	1 (1)
Katowice	Bogucice	Bogucice	1 (1)
	Janów	Giszowice	100 (100)
Lubliniec	Sadów	Sadów	1
Nysa	Głucholazy	Kończyce	50 (50)
Rybnik	Czarnowąsy	Czarnowąsy	3
5	7	7	157 (153)

8. Posocznica karpi.

Rybnik	Lubomia	Wielikąt	1

Cyfry w nawiasach oznaczają ilość zagród nowoprzybyłych.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Smoliński Stanisław, Naczelnik Wydziału.

218.

KOMUNIKAT OKRĘGOWEGO INSPEKTORA OCHRONY SKARBOWEJ

z dnia 16 kwietnia 1947 r.

w sprawie utworzenia Brygady Ochrony Skarbowej na obwód bytomski w Bytomiu.

Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej w Katowicach zawiadamia, że na podstawie zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 22. marca 1947 r. L. D. I. GIOS/953/1/47 — została utworzona w Bytomiu Brygada Ochrony Skarbowej na obwód Bytomski podległa Okręgowemu Inspektoratowi Ochrony Skarbowej w Katowicach. Biura Brygady Ochrony Skarbowej w Bytomiu mieszczą się w Bytomiu, przy ul. Krakowskiej 15.

Okręgowy Inspektor Ochrony Skarbowej

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Komunikacyjny w Katowicach
ogłasza

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na wykonanie przebudowy nawierzchni tłuczniowych na nawierzchnię z kostki granitowej oraz na nawierzchnię klinkierową na następujących odcinkach dróg

A) Nawierzchnie z kostki granitowej

1) droga wojewódzka Dziedzice-Bielsko km 2.392 do km 3.342, na dług. 950 m.b.; km 9.537 do km 11.237, na dług. 1700 m.b.
2) droga państwowa Bytom-Opole km 4.904 do km 5.700 na dług. 846 mb
3) droga państwowa Katowice-Mysłowice km 29.200 do km 29.300 na dług. 100 mb.
4) droga wojewódzka Chorzów-Zabrze km 17.344 do km 17.625 na dług. 281 mb.
5) droga państwowa Lubliniec-Częstochowa km 0,487 do km 1.000 na dług. 513 mb.

B) Nawierzchnie klinkierowe

6) droga wojewódzka Zawiercie-Siewierz km 14.000 do km 15.000 na dług. 1000 mb.
7) droga państwowa Nowy Bieruń-Częstochowa km 21.922 do km 22.627 na dług. 705 mb.

Kosztorysy ofertowe, warunki techniczne oraz inne formularze ofertowe można otrzymać w Urzędzie Wojewódzkim IV piętro, pokój Nr 518.

Oferować można na wykonanie robót na dowolną ilość wymienionych wyżej odcinków za składaniem osobnych ofert na każdy z wymienionych odcinków dróg.

Oferty należy składać w kopertach zalakowanych w Urzędzie Wojewódzkim Śląsko-Dąbrowskim w Katowicach IV piętro, pokój Nr 518 **do dnia 31 maja 1947 r. godz. 12**, po czym nastąpi otwarcie ofert.

Do ofert dołączyć należy kwit Kasy Skarbowej w Katowicach na wpłacone wadium w gotówce, względnie w obligacjach Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju w/g wartości nominalnej w wysokości 1½% sumy oferowanej.

Poza tym dołączyć należy zaświadczenie o wysokości ogólnej sumy subskrypcji na P.P.O.K.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, jak również unieważnienie przetargu bez podania powodów i ponoszenia jakichkolwiek odszkodowań.

Za Wojewodę:
(—) Dr Kaufman, Naczelnik Wydziału Kom.

PRZETARG.

„Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, Wydział Budżetowo-Gospodarczy ogłasza przetarg publiczny na dostawę różnych części zamiennych do maszyn biurowych. Termin składania ofert do **dnia 6 czerwca 1947 r.** godz. 10-tej.

Bliższych szczegółów udziela się w Wydziale Budżetowo-Gospodarczym Urzędu Wojew. w Katowicach, II piętro, pokój Nr 362.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Pszczynie rozpisuje przetarg publiczny na dzierżawę zbioru czereśni na drogach państwowych, wojewódzkich i powiatowych.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Przetarg na dzierżawę zbioru czereśni przy drogach" — dla każdej drogi oddzielnie składać należy w kancelarii P.Z.D. — Gmach Starostwa, pokój 32 — w Pszczynie **do dnia 30 maja 1947 r.** do godziny 10-tej.

Bliższych informacji udziela się w biurze P.Z.D. pokój Nr 33. (PAP) 37

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zniszczone prawo jazdy (zielone) wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na nazwisko Gruniew Marian. 150

Unieważnia się skradzioną deklarację wierności wystawioną przez Zarząd Gminny w Panewniku, na nazwisko Góralska Janina. 151

Unieważnia się kartę ewidencyjną samochodu marki G. M. C. Nr rej. C-74887, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Hutę Zgoda, Świętochłowice. 152

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu Nr Pr.-6613 wydaną przez Okręgowy Urząd Samochodowy, Katowice na nazwisko Brol Fryderyk, Katowice. 153

Unieważnia się legitymację służbową Nr 3. wystawioną przez Zarząd Miejski w Zawierciu, na nazwisko Stępień Henryk, Zawiercie. 154

Unieważnia się kartę rejestracyjną samochodu marki G. M. C. Nr rej. C-73617 wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Państwową Centralę Handlową w Sosnowcu. 155

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną nr C-69723 na ciągnik „Lanz-Buldog“ wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Rudzkie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego. 156

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 1984 wystawiony przez Zarząd Gminny w Istebnej, który został skradziony w listopadzie 1946 roku, na nazwisko Kawulok Paweł, Istebna Nr 290, pow. Cieszyn. 157

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia nr. 587, wystawiony przez Zarząd Gminny w Ustroniu pow. Cieszyn z dnia 1. 8. 1945, zgubiony w lipcu 1946 r. na nazwisko G a b z d y l Józef — Ustroń 115, pow. Cieszyn. 158

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia nr. 44, wystawiony przez Zarząd Miejski w Gorzowie pow. Olesno na nazwisko B o r a k Bazyli. 159

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia nr. 3, wystawiony przez Zarząd Miejski w Gorzowie pow. Olesno, na nazwisko H a ł a d y n Franciszek. 160

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia nr. 2889, wystawiony przez Zarząd Gminny Racławice Śl., na nazwisko P r z y k l i n g Łucja — Browieniec. 161

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową nr. P-539, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, na nazwisko P i e c u c h Edyta — Świętochłowice. 170

Unieważnia się zgubioną kartę rej. samochodu nr. D-68084, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na nazwisko G r a b i ń s k i Augustyn — Zabrze, Zamojskiego 15. 171

Unieważnia się zgubione dokumenty samochodowe, a mianowicie: kartę ewidencyjną na samochód Nr. rejestracyjny B-01857, wydaną przez Okręgowy Urząd Samochodowy m. st. Warszawy na samochód osobowy marki „Willys“ rejestrowany na Ministerstwo Żeglugi i Handlu Zagranicznego w Warszawie Biuro do Spraw UNRRA, oraz rozkaz wyjazdu na powyższy samochód. 172

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr. W-257, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, na nazwisko W ó j c i k Wanda — Katowice. 173

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową nr. 2321/1, wystawioną na nazwisko O l e w i c z Piotr — Strzelce Opolskie. 174

Unieważnia się zagubioną legitymację Nr. 3712/2, wydaną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Katowicach, na nazwisko M a l e t z Kazimiera, żona kontrolera Urzędu Pocztowego — Częstochowa. 175

Unieważnia się spaloną kartę ewidencyjną Nr. C-65508, na ciągnik „Miag“, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach na Fabrykę Papieru P. Lamprecht w Sosnowcu. 164

Unieważnia się zgubioną pieczątkę starszego brackiego Obwodu I — Rydułtowy, Instytucja Spółka Bracka w Tarnowskich Górach, na nazwisko B o b e r Jan. 176

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową nr. 3224/1 wystawioną przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach na nazwisko N a l e w c z y ń s k a Aurelia — Brzeziny Śl. 165

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe na nazwisko G a t n e r Stefan, zamieszkały w Szopienicach, 3-go Maja 59. 166

Unieważnia się dowód rejestracyjny samochodu osobowego „Hanomag“ Nr. rej. B-65658, wystawiony przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach. 167

Unieważnia się legitymację służbową, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, przepustkę na tory kolejowe, oraz wszelkie inne dokumenty, na nazwisko B o r s a k o w, Teodor, zamieszkały w Opolu — Kościuszki 19. 168

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową nr. 3433/1, wystawioną przez Dyrekcję Okręgu Poczt w Katowicach, na nazwisko K a u c z y ń s k a Irena — Mysłowice. 169

Unieważnia się skradzioną legitymację Nr 2676/2, wystawioną dnia 25. II. 1946 r. przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach, na nazwisko Hajda Janina, Imielin. 193

Unieważnia się skradzioną kartę ewidencyjną samochodu osobowego marki „Hanomag“ nr rej. B-65936, nr motoru 10360, nr podwozia S.W. 2774, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Centralę Żelaza i Stali — Katowice, J. Ligonia 7. 186

Unieważnia się zgubione dowody rejestracyjne auta marki „D. K. W.“ nr rej. A-69038, wystawione przez Centralny Urząd Samochodowy w Warszawie. 187

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną nr 92329, wystawioną przez Klub motocyklowy w Sosnowcu, prawo jazdy na motocykl i akt kupna motocykla marki N.S.U., wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, oraz dowód osobisty wydany przez władze niemieckie, na nazwisko Władysław Łobodziński, Żarki, pow. Zawiercie. 188

Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną samochodu osobowego marki „Hanomag“ nr rej. B-65936, nr silnika 44TR3118, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na nazwisko Leszczyna Józef, Katowice, Brzozowa 4. 189

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną, na samochód osobowy nr A-71100, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Związek Samopomocy Chłopskiej, Katowice. 190

Unieważnia się zgubione karty ewidencyjne samochodów nr rej. 60104, 60105 i 60218, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, dla Inż. S. Gromow, Katowice, Zamkowa 20. 191

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr 3557/2, z dnia 21. I. 1947 r. wystawioną przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach, na nazwisko Dybowicz Maria, Gliwice, Franciszkańska 11/2 192

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452. Adm pok. 345, tel. 348. *ZA REDAKCJĘ: Dr Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA kwartalna 180,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5,— zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 80,— zł, wraz z egz. dowod. 100,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rekopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 50,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1. (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego). Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54

R - 37 048